

tongue
gloves
trick
trees

calli
rrhoe

Καλλιρρόης 122

Αθήνα 117 41

Τετ-Παρ 4-8 μ.μ., Σαβ 2-8 μ.μ.

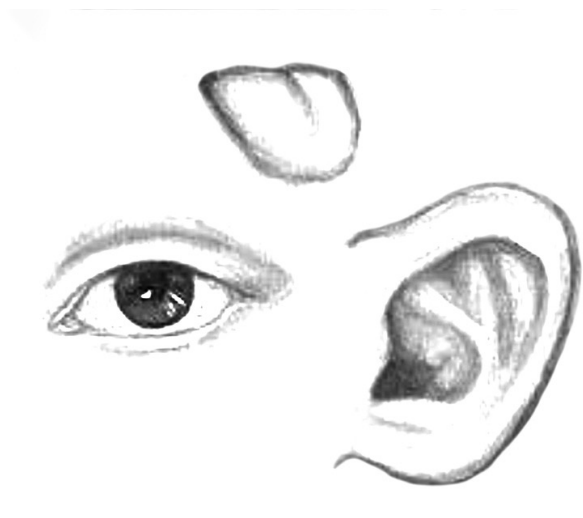
και κατόπιν ραντεβού

hello@callirrhoe.info

www.callirrhoe.info

15 Μαρτίου – 03 Ιουνίου 2023

Minda Andrén

Επιμέλεια
Ολυμπία Τζώρτζη

Ισιώστε την πλάτη σας, κλείστε τα μάτια σας και πάρτε μια βαθιά ανάσα. Φανταστείτε τώρα ότι όλα θα μπορούσαν να είναι διαφορετικά. Μέσα στα επόμενα δεκαπέντε λεπτά οι φανταστικοί μας κόσμοι θα ενωθούν με αυτόν που ζούμε τώρα, θα ζήσουμε ταυτόχρονα διαφορετικές χρονικές περιόδους της ιστορίας και μέσω της ζωγραφικής θα ανοίξει ένα παράθυρο σε φανταστικές πραγματικότητες. Καλώς ήρθατε στην έκθεση *tongue gloves trick trees* της Minda Andrén. Επανεξετάζοντας τον μεταμοντερνιστικό τρόπο ζωής –την πράξη της επανερμηνείας των θεμελίων της δυτικής φιλοσοφίας– και προσπαθώντας να σκεφτούμε την ανθρωπότητα που αντιμετωπίζει μια μεταμοντέρνα/μετακαπιταλιστική εποχή, βρίσκουμε ακόμα χρόνο να αφήσουμε τη φαντασία μας να περιπλανηθεί ελεύθερα και να δημιουργήσουμε τα δικά μας παραθυράκια.

Η πρακτική της ζωγραφικής μπορεί να ερμηνευθεί ως μια κυριολεκτική αναπαράσταση της ύπαρξης ανάμεσα σε έναν εσωτερικό και εξωτερικό κόσμο. Η Andrén απεικονίζει αυτή τη συνύπαρξη δύο κόσμων με τη χρήση επικαλυπτόμενων δομών, τις οποίες αντλεί από διάφορες σκηνές οικιακού περιβάλλοντος από μεσαιωνικούς πίνακες. Μειώνοντας τα στοιχεία σε αρχιτεκτονικά μοτίβα, η κάποτε καθαρή εικόνα σπάει, όπως ακριβώς η μνήμη μας που ξεθωιάζει με την πορεία του χρόνου. Ο κατακερματισμένος πίνακας συνδέει τη απεικονιζόμενη θεματολογία με το περιβάλλον μέσα από μια αντιστροφή χρωμάτων και τη χρήση θολών περιγραμμάτων. Αφού κοιτάξει κανείς τον πίνακα και κλείσει τα μάτια, τα χρώματα αφήνουν μια διαδρομή ζωντανών αναμνήσεων, δημιουργώντας νέες εικόνες.

Χρώματα και σκοτεινά περιγράμματα, αντιστροφές και αλληλοκαλυπτόμενες δομές συνθέτουν την πρώτη εντύπωση. Στην τρέχουσα έκθεση παρουσιάζονται επτά πίνακες ζωγραφικής και δύο σχέδια, μέσα από τα οποία η Andrén εξερευνά στην καλλιτεχνική της πρακτική τα όρια μεταξύ πραγματικότητας και φανταστικού. Οι δύο πίνακες της *Twins I & II* δείχνουν δύο άλογα, σαν δίδυμα, που τα σώματά τους ενώνονται αλλά ταυτόχρονα μοιάζουν χωρισμένα από τη χρήση χρώματος – θραύσματα μνήμης από ιστορικές προσόψεις και πορσελάνινα ειδώλια-. Την ίδια τεχνική βρίσκουμε στους πίνακες *Monica* και *Gloves*. Το πρώτο έργο απεικονίζει μια μυώδη γυναίκα bodybuilder, η οποία είναι ζωγραφισμένη με έναυσμα μια fitness influencer. Ο πίνακας δείχνει μόνο το πάνω μέρος του σώματος, υπονοώντας τα θολά όρια μεταξύ αυτού που βλέπουμε και αυτού που είναι πέρα από το άμεσο ορατό. Ο δεύτερος πίνακας αναπαριστά ένα ζευγάρι μεταλλικά γάντια να αιωρούνται, δημιουργώντας συνειρμούς μεσαιωνικών εξαρτημάτων πανοπλίας. Η ιδιαίτερη χρήση του χρώματος είναι επίσης ορατή στους πίνακες της *Dreaming of Trees I & II*.

II, όπου η Andrén αναπαριστά ένα άτομο που κάθεται κάτω από ένα φύλλο βελανιδιάς και είναι σαν να ονειρεύεται τον άλλο πίνακα, όπου ένας άντρας μετατρέπεται σε πλάσμα που ξεπηδάει σε ένα 'σκοτεινό δάσος'.

Η ανάμειξη μεταξύ του ονείρου και του αληθινού είναι αισθητή και στον πίνακα *Tongue ear eye, Uterus spine prostate leg, Stomach arm*, όπου ο θεατής έρχεται αντιμέτωπος με μια ψευδαίσθηση ενός φαινομενικά συνηθισμένου αυτιού, αλλά με μια πιο προσεκτική ματιά, εμφανίζονται όλο και περισσότερα στοιχεία. Το μυαλό μας προσπαθεί να κατανοήσει την ψευδαίσθηση που δημιουργούν τα χρώματα και τα σχήματα. Στον πίνακα *The Trick*, η Andrén απεικονίζει δύο αιωρούμενα γάντια, θυμίζοντας μας εικονογραφήσεις που περιγράφουν πώς να εκτελούμε μαγικά κόλπα. Τα αποσυνδεδεμένα χέρια επικοινωνούν σιωπηλά μέσω πινακίδων που επικοινωνούν μαζί μας σε μια άφωνη γλώσσα.

Τα δύο σχέδια *Untitled Drawings I & II* προέρχονται από μια σειρά συνεχιζόμενων εργασιών με τίτλο «Σου αρέσει η σκόνη που αναπνέουμε» και βασίζονται σε διαφάνειες εκπαίδευσης, που χρησιμοποιούνται σε παιδιά που νοσηλεύονται σε νοσοκομείο της Βουλγαρίας. Τα σχέδια θυμίζουν στον θεατή μαθήματα ανατομίας αλλά και πολύχρωμα marshmallows που θα μπορούσαν να ζωντανέψουν σε ένα όνειρο.

Η Minda Andrén επιχειρεί στο πλαίσιο της καλλιτεχνικής της πρακτικής να απεικονίσει μνήμες εικόνων που μένουν στη μνήμη της αντί να ζωγραφίσει μια ακριβή αναπαράσταση αυτού που νοείται ως πραγματικότητα. Η πηγή αυτών των πολύ υποκειμενικών εντυπώσεων της πραγματικότητας μπορεί να είναι το άμεσο περιβάλλον που συναντά η Andrén, τα βιβλία, τα μεσαιωνικά χειρόγραφα ή τα ερεθίσματα που δεχόμαστε καθημερινά από την ροή των ψηφιακών εικόνων. Η καλλιτεχνική πρακτική της διαπραγματεύεται τη θέση της ζωγραφικής εν καιρό των ψηφιακών εικόνων, χρησιμοποιώντας υβριδικά στοιχεία με τα οποία μας δίνει τη δυνατότητα να περιηγηθούμε στην αισθητική, την ιστορική της τέχνης και τον ψηφιακό κόσμο, είναι σαν μια εξερεύνηση των συνεπειών μιας έπειτα από τη συνεχή ροή και υπερφόρτωση εικόνων. Ποιες εικόνες μένουν στο μυαλό μας, ποια χρώματα αναμειγνύονται και ποιος εξαφανίζεται για πάντα;